

عنوان مقاله:

کاربرد توان ها و شاخص های اقلیمی در رابطه با توسعه گردشگری (مطالعه موردی استان گیلان)

محل انتشار:

دومین همایش ملی اندیشه ها و فناوریهای نوین در علوم جغرافیایی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

زهرا حجازی زاده - استاد اقلیم شناسی، دانشکده جغرافیایی دانشگاه خوارزمی تهران

مهدی شفقتهی - دکترای آب و هواشناسی دانشگاه خوارزمی تهران

سحر گل لاله کرمانی - کارشناس ارشد عمران دانشگاه آزاد اسلامی واحد تربت جام

خلاصه مقاله:

جغرافیای گردشگری و رابطه میان اقلیم و گردشگری بر ضرورت تجزیه و تحلیل توان گردشگری از بعد شرایط اقلیمی تاکید می ورزد. استان گیلان یکی از استان های شمالی کشور به دلیل دارا بودن شرایط ویژه جغرافیایی، مناظر بدیع طبیعی و برخورداری از منابع آب فراوان در ردیف یکی از مهمترین مناطق گردشگری کشور میباشد. در این پژوهش با استفاده از شاخص های زیست اقلیمی بیکر و TCا مناطق مختلف استان از نظر آسایش اقلیمی در دوره آماری ۱۹۹۷ تا ۲۰۱۲ مورد بررسی قرار گرفته و با استفاده از این شاخص ها و نیز با استفاده از نرم افزار GIS اقدام به تهیه نقشه پهنه بندی این شاخص ها شد. نتایج بدست آمده از شاخص های زیست اقلیمی نشان می دهند که دوره آسایش استان از ماه اسفند شروع و تا اواخر خرداد و همچنین ماه های مهر و آبان ادامه می یابد. در ماه های فصل تابستان افزایش دما موجب کاهش آسایش اقلیمی در منطقه شده است.

کلمات کلیدی:

گردشگری، شاخص اقلیمی، پهنه بندی، استان گیلان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1348977>

